

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/288/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014201031
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201031.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., zastúpený BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti s.r.o., so sídlom J. Kozáčeka 13E, Zvolen, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Vlčia studňa, Čakanovce, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného zo dňa 6. marca 2014 a zo dňa 23. februára 2014, v konaní o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/157/2014-92 zo dňa 12. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/157/2014-92 zo dňa 12. mája 2015 p o t v r d z u j e.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/157/2014-92 zo dňa 12. mája 2015 o d m i e t a.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zastavil konanie o žalobe proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 06.03.2014 podľa § 250d ods. 3 O.s.p. a rozhodnutie žalovaného zo dňa 23.02.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celkovej čiastke 1.045,51 €.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že konanie smerujúce voči rozhodnutiu žalovaného zo dňa 6. marca 2014 zastavil z dôvodu, že žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemohlo byť predmetom preskúmania súdom. Druhostupňové rozhodnutie zo dňa 23. februára 2014 v podstate neexistovalo, v písomnej forme bolo vyhotovené dodatočne až po uložení povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutie odvolacieho orgánu - členskej schôdze PZ. Súd zaujal stanovisko, podľa ktorého až po doručení druhostupňového rozhodnutia na pokyn súdu v zmysle § 250b

ods. 2 O.s.p., bolo potrebné podať žalobu, keďže v konaní o pôvodnej žalobe neboli splnené podmienky pre vedenie konania.

V ďalšom uviedol, že posudzoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 23.02.2014, vrátane jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, pričom zohľadňoval aj stanoviská, vyjadrenia a podklady, predložené účastníkmi konania v konaní o pôvodnej žalobe, nakoľko veci spolu súvisia.

Preskúmaním veci súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, preto nevyhovel požiadavke žalovaného zastaviť predmetné konanie. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, pretože rozhodovacia prax súdov sa ustálila na závere, že rozhodnutia žalovaného vydané v rámci kárneho konania nemôžu byť vylúčené zo súdneho prieskumu (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR ISžr/56/2011, 5Sžo/I/2015 z 29.04.2015). Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že na predmetné konanie sa nevzťahuje zákon o správnom konaní, pretože zastáva názor, že ak v danom prípade išlo o proces rozhodovania poľovníckeho združenia o právach a povinnostiach člena Poľovníckeho združenia a takéto rozhodovanie je v zmysle vyššie citovaných ustanovení správnym konaním, musí sa v ňom v nevyhnutnom rozsahu aplikovať aj všeobecný právny predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. - Správny poriadok). Výkon práva poľovníctva je výlučne viazaný na členský princíp a tento charakter nezmenil ani zákon o poľovníctve č. 274/2009 Z. z. Ustálil tak, že konanie podlieha pod režim správneho poriadku.

Krajský súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a po zohľadnení žalobných námietok dospel k záveru, že skutkový stav nebol správnym orgánom dostatočne zistený. Dodal, že zásada materiálnej pravdy uplatňovaná v správnom konaní vyžaduje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Mal za to, že predmetom konania bolo posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým došlo k vylúčeniu žalobcu z Poľovníckeho združenia Vlčia studňa Čakanovce.

Podľa rozhodnutia Výboru bol dňa 28.01.2014 žalobca ako disciplinárne obvinený uznaný za vinného z porušenia Domáceho poriadku v bode 13 ods. b/, c/, pričom k vylúčeniu došlo podľa Stanov PZ v zmysle § 33 ods. c/. V písomnom vyhotovení rozhodnutia odvolacieho orgánu členskej schôdze PZ zo dňa 23.02.2014 je uvedené, že za previnenie spáchané porušením bodu 13 ods. b/ a ods. c/ Domáceho poriadku PZ bolo uložené vylúčenie z PZ Vlčia studňa podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 1 písm. d/, § 13 ods. 2 Stanov PZ.

Poukázal na ustanovenie § 4 ods. 15 Stanov SPZ, z ktorého vyplýva, že interný predpis je záväzný pre každú organizačnú zložku, ktorou v zmysle § 18 ods. 2 písm. c/ Stanov SPZ je poľovnícke združenie.

Žalobca v odvolaní, ako aj v žalobe tvrdil, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho priestupku v zmysle ustanovení Prevádzkového poriadku PZ Vlčia studňa Čakanovce, DP 4 SPZ a tiež DP SPK. Z odôvodnenia rozhodnutia napadnutého žalobou nevyplýva, z akých dôkazov vychádzal žalovaný pri svojom rozhodovaní.

Podľa krajského súdu, správny orgán nedostatočne zistil skutočný stav veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. V súvislosti s právnym posúdením nie je dostatočné citovanie príslušných ustanovení, ale je potrebné, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby bol zrejmý vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Krajský súd mal za to, že v rozhodnutí žalovaného zo dňa 23.02.2014 vyššie uvedené absentuje. Taktiež je neprípustné, aby potvrdzujúce rozhodnutie, ktoré v podstate preberá skutkové a právne závery prvostupňového rozhodnutia, poukazovalo na odlišné ustanovenia právnych noriem. Uvedené spôsobuje zmatečnosť rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosť.

Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustanovením § 11 ods. 5 Disciplinárneho poriadku SPZ, ako aj s

ustanovením § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní, keď neobsahuje tam predpokladané náležitosti.

Krajský súd dospel aj k záveru, že došlo aj k pochybeniu v postupe žalovaného, ktorý rozhodol bez toho, aby bol žalobca predvolaný na konanie, čím mu nebola daná možnosť vyjadriť sa k obvineniu a uviesť okolnosti na svoju obranu, resp. navrhnúť ďalšie dôkazy. Postup žalovaného je v rozpore s § 9 ods. 1, 2 a 3 Disciplinárneho poriadku SPZ.

Ďalšiu nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súd videl v tom, že z predloženého rozhodnutia nie je zrejmé číslo vydaného rozhodnutia. Súd tiež poznamenal, že správne má byť na rozhodnutí uvedený dátum vydania (prijatia) rozhodnutia, a nie dátum, kedy sa rozhodnutie vyhotovuje. Čas vydania rozhodnutia sa nemôže zamieňať s časom vypracovania rozhodnutia. Predmetná nesprávnosť v rozhodnutí má za následok nevykonateľnosť rozhodnutia.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie do štádia odvolacieho konania s tým, že úlohou žalovaného bude odstrániť nedostatky v naznačenom smere a znova vo veci rozhodnúť.

II.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný odvolaním, v ktorom vyjadril nesúhlas s odôvodnením rozhodnutia.

Podľa jeho názoru sa konajúci súd nesprávne vysporiadal s tvrdením žalovaného, že predmetné rozhodnutia žalovaného nie sú rozhodnutia vydané v rámci správneho (verejného) trestania a teda tu nie je priestor pre ich preskúmanie správnym súdom. Svoje rozhodnutie v tejto časti súd oprel o ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 1 Sžr/56/2011, sp. zn. 5 Sžo/1/2015 a iné.) a žalovaný po ich preskúmaní uviedol, že tieto nie sú založené na správnom chápaní príslušných ust. zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve.

Opakovane uviedol, že poľovnícke združenie je organizačná zložka poľovníckej organizácie založenej podľa § 32 zákona č. 274/2009 Z. z. Jej založeniu nepredchádza iniciatíva zo strany orgánov verejnej správy, prijatie právneho predpisu, či iný úkon alebo opatrenie zo strany nejakej organizácie. Rozhodnutiu predchádza len a výlučne vôľa držiteľov poľovných lístkov (poľovníkov) spĺňajúcich zákonné predpoklady, ktorí majú záujem byť združení v právnickej osobe (spolku). Žalovaný upozornil, že cieľom poľovníckej organizácie vôbec nemusí byť užívanie poľovného revíru, naopak cieľom je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva (§ 32 ods. 1 písm. a/ cit. zákona). Bežne sú v praxi zakladané poľovnícke organizácie s cieľom chovu operených dravcov, písania poľovníckej literatúry, či poľovníckej kynológie a pod. (napr. Klub autorov slovenskej poľovníckej literatúry). Dôvodom je že takýto spolok, nie je možné založiť ako občianske združenie (§ 1 ods. 3 písm. d/ zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní). Právne postavenie poľovníckej organizácie (resp. poľovníckeho združenia) je preto plne porovnateľné s právnym postavením občianskeho združenia.

Právny status PZ Vlčia studňa (resp. akejkolvek poľovníckej organizácie) nie je v ničom porovnateľný s verejnoprávnou korporáciou, či komorou s núteným členstvom. Žalovaný konštatoval, že krajský súd zjavne nerozlíšil postavenie PZ Vlčia studňa a Slovenskej poľovníckej komory. Pre úplnosť dodal, že PZ Vlčia studňa je členom poľovníckej organizácie Slovenského poľovníckeho zväzu so sídlom v Bratislave (ďalej aj „SPZ“) a preto sa riadi aj internými predpismi tejto organizácie. Ani Slovenský poľovnícky zväz nie je právnickou osobou s povinným členstvom. Jedinou právnickou osobou v slovenskom poľovníckom prostredí, ktoré je možné označiť za komoru s povinným členstvom je Slovenská poľovnícka komora. Práve táto organizácia je verejnou korporáciou, ktorej musí byť držiteľ poľovného lístka členom, v opačnom prípade mu poľovný lístok nebude vydaný a teda nebude môcť na území SR vykonávať právo poľovníctva.

Žalovaný mal na základe uvedeného za logické a samozrejmé, že pre disciplinárne orgány Slovenskej

poľovníckej komory platia okrem vlastných predpisov (napr. Disciplinárny poriadok SPK) jednak základné zásady správneho konania (vypočítané v § 3 Správneho poriadku), záruky spravodlivého správneho konania (upravené v Rezolúcii č. R (77) 31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom) a aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní. Opísané princípy a zásady ale nemajú prečo platiť aj pre bežnú poľovnícku organizáciu, ktorej členstvo je naopak od tvrdenia súdov dobrovoľné a nie povinné.

Žalovaný v ďalšom nesúhlasil s názorom súdu, že len poľovnícke združenie smie užívať poľovný revír a teda od takéhoto „jedinečného“ postavenia sa odvíja možnosť preskúmať ich rozhodnutia v správnom súdnictve podľa 2. hlavy 5. časti O.s.p. Užívanie poľovného revíru - na rozdiel od tvrdenia správneho súdu, sa vôbec neviaže na nutný členský princíp v poľovníckom združení. Žalovaný dal do pozornosti § 11 zákona č. 274/2009 Z. z. pojednávajúceho o samostatných poľovných revíroch. Takýto poľovný revír (s prívlastkom samostatný) môže vlastník užívať sám a vôbec nemusí byť členom poľovníckej organizácie. Typickým príkladom je postavenie Lesov SR š.p. pri užívaní vlastných tzv. režijných poľovných revírov, či obcí pri užívaní poľovných revírov (vlastných obecných poľovných revírov) a pod. Taktiež § 12 citovaného predpisu umožňuje viacerým vlastníkom poľovného revíru (s prívlastkom spoločný) tento užívať bez toho, aby boli organizovaní v akejkoľvek poľovníckej organizácii. Čo sa týka užívania „cudzieho“ poľovného revíru (vytvoreného z poľovných pozemkov iných osôb než sú jeho užívatelia), žalovaný dal do pozornosti, že jeho užívanie je v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. umožnené zmluvne postúpiť presne určeným subjektom. Preto neobstojí tvrdenie konajúceho súdu o povinnom členskom (spoločnom) obhospodarovaní poľovného revíru.

Pre úplnosť dodal, že poľovníkovi, ktorý je vylúčený z poľovníckej organizácie, sa týmto aktom (vylúčením) nezakazuje v tomto, či inom poľovnom revíri vykonávať právo poľovníctva. Výkon práva poľovníctva totiž nie je spojený s členstvom v poľovníckej organizácii, ale naopak so splnením zákonných podmienok (§ 51-53 cit. zákona).

Žalovaný vyjadril nesúhlas aj s názorom súdu, prečo predmetná vec spadá do kompetencie správnych súdov, a to právny následok uloženia „sankcie“ vylúčenia z poľovníckej organizácie, ktorým sa zasahuje do osobnej sféry jednotlivca. Uvedené, sa však podľa žalovaného nezakladá na pravde. Vylúčenie z poľovníckeho združenia (poľovníckej organizácie) so sebou nenesie zákaz, či obmedzenie výkonu práva poľovníctva, stratu poľovného lístka, či inú všeobecne negatívnu sankciu. Vylúčením z poľovného združenia sa síce končí vzájomný právny vzťah (majetkový vzťah) medzi poľovným združením a jeho členom, no takýto následok nie je pre bývalého člena negatívny v tom smere, že by sa niekde zapisoval (akýsi register sankcii), ukladal by sa mu zákaz byť členom inej poľovníckej organizácie, zakazovalo by sa mu podať si prihlášku za člena do tej istej poľovníckej organizácie a pod. Vylúčenie člena z poľovníckej organizácie, nemá na jeho poľovnícky život de facto žiaden vplyv, no má jednoznačne vplyv na zúženie jeho majetkových práv, keďže prichádza o časť svojho majetku preinvestovaného do majetku poľovníckej organizácie. Takáto otázka ale nemôže byť predmetom posudzovania správnym súdom - najviac ak civilným súdom v občianskom súdnom konaní. Inak povedané „trestanie v poľovníckej organizácii“ nenesie znaky verejného trestania, tak ako je tomu pri bežnom priestupkovom trestaní alebo pri disciplinárnom trestaní disciplinárnymi orgánmi SPK, a naopak toto možno označiť len ako riešenie vzájomných sociálnych a majetkových vzťahov v rámci spolku.

Z vyššie opísaných skutočností mal žalovaný za zrejmé, že v danej veci nie sú dané také podmienky, aby mohol správny súd prejednávať vnútorné dianie v poľovníckej organizácii, či poľovníckom združení. Záverom pre úplnosť dodal, že iná bola situácia pred účinnosťou zákona č. 274/2009 Z. z., keď Slovenskému poľovníckemu zväzu a poľovníckym združeniam, ako jeho členom, bolo priznané také právne postavenie, ako je dnes priznané Slovenskej poľovníckej komore a samotná Slovenská poľovnícka komora ešte neexistovala. Dal do pozornosti znenie § 3 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v poslednom platnom znení, v zmysle ktorej bolo SPZ priznané postavenie verejnoprávnej korporácie, keďže predstavoval komoru s núteným členstvom. Takáto právna úprava skutočne aj odôvodňovala predchádzajúce rozhodnutia správnych súdov a ich ingerenciu v podobných veciach (vylúčenie člena z poľovníckeho združenia). Situácia sa ale zmenila prijatím zákona č. 274/2009 Z. z., keď sa jediným

predstaviteľom správy poľovníctva v SR (mimo štátnych orgánov) stala práve Slovenská poľovnícka komora a dovtedajší Slovenský poľovnícky zväz sa prostredníctvom ust. § 80 ods. 9 citovaného predpisu dostal na úroveň bežnej poľovníckej organizácie, akých je v SR založených niekoľko desiatok, či stoviek. Taktiež pripomenul, že mu nie sú známe prípady, kde by Najvyšší súd SR či iné správne súdy v SR alebo ČR rozhodovali o diani v občianskych združeniach (spolkoch), pokiaľ by takého občianske združenie nepredstavovalo komoru s povinným členstvom, ktorej rozhodovanie by sa výrazne dotklo osobnej sféry jednotlivca. Takéto rozhodovanie patrí výlučne do kompetencie civilného súdnictva v občianskom súdnom konaní a nie správnych súdov.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd postupom podľa §§ 250ja, 221 ods. 1 písm. a/, 221 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu zruší a konanie zastaví.

III.

Voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal v zákonom určenej lehote odvolanie aj žalobca. Podľa jeho názoru došlo zo strany prvostupňového súdu k pochybeniam podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p.

Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku, súd preskúmal aj prvostupňové správne rozhodnutie a preto mal dospieť k záveru, že aj prvostupňové konanie a rozhodnutie trpí vadami, ktoré mali vplyv na jeho zákonnosť. Bolo preto dôvodné zrušiť nielen rozhodnutie druhostupňové, ale aj jemu predchádzajúce prvostupňové.

Namietal dostatočnosť zistení skutkového stavu v prvostupňovom rozhodnutí, v ktorom bolo jednoducho skonštatované, že svojim konaním mal žalobca porušiť ustanovenia domáceho poriadku v bode 13 písm. b) a c), pričom mal ohovárať členov výboru pred ostatnými členmi poľovníckeho združenia a mal konať proti jeho záujmom. Odôvodnenie rozhodnutia neobsahovalo zákonné náležitosti a preto je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné.

Poukázal na skutočnosť, na ktorú upozornil aj prvostupňový súd, že pred vydaním rozhodnutia zo dňa 31. 1. 2014, Výbor poľovníckeho združenia ukrátil žalobcu na jeho právach tým, že ho nepozval na disciplinárne konanie. Nebolo mu umožnené vyjadriť sa k obvineniam a uviesť okolnosti na svoju obranu alebo navrhnúť nové dôkazy. V prípade, ak súd nezruší rozhodnutie prvostupňového orgánu, existuje riziko, že po vrátení veci žalovanému, ak tento nezruší prvostupňové rozhodnutie ale ho potvrdí, celé konanie bude trpieť vadami nezákonnosti.

Žalobca poukázal na odlišnosť ustanovení právnych noriem uvedených v druhostupňovom rozhodnutí oproti potvrdenému prvostupňovému rozhodnutiu. Žiadal odvolací súd, aby vykonal listinný dôkaz zo Stanov poľovníckeho združenia a Prevádzkového poriadku.

Žalobca namietal správnosť prvého odseku výrokovej časti rozsudku z dôvodu, že žalobu podanú na súde dňa 14. 8. 2014 podal voči rozhodnutiu žalovaného zo dňa 23. 2. 2014, ktoré mu nebolo doručené. Uvedené možno ustáliť aj z jeho podania zo dňa 24. 2. 2015 doručeného súdu po obdržaní druhostupňového rozhodnutia žalovaného.

Rozhodnutie Výboru poľovníckeho združenia zo dňa 31. 1. 2014 žiadal zrušiť z opatrnosti a z dôvodov neskôr podanej novej žaloby vedenej na Krajskom súde Banskej Bystrici pod spisovou značkou 23S/46/2015.

Podľa jeho názoru, ak prvostupňový súd konanie o pôvodnej žalobe zastavil, v konečnom dôsledku mu odňal možnosť konať pred súdom. Poukázal na ustanovenie § 250b ods. 2 O.s.p., z ktorého nevyplýva pre súd povinnosť konanie zastaviť, ale o žalobe rozhodnúť.

Na základe uvedených dôvodov žiadal odvolací súd, aby rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zmenil v časti výrokov I/ a II/ tak, že rozhodnutie žalovaného - členskej schôdze poľovníckeho združenia Vlčia studňa Čakanovce zo dňa 23. 2. 2014 a rozhodnutie prvostupňového orgánu, Výboru poľovníckeho združenia Vlčia studňa Čakanovce zo dňa 31. 1. 2014 zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. a), b), c), d) a e) O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Ostatné výroky rozsudku neboli odvolaním napadnuté.

Žalobca si zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania, ktoré žiadal priznať.

IV.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že Slovenský poľovnícky zväz bol v zmysle § 1 ods. 1 stanov Slovenského poľovníckeho zväzku založený ako združenie občanov podľa zákona číslo 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Dňa 1. 9. 2009 nadobudol účinnosť zákon číslo 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon číslo 274/2009 Z.z.), ktorým bol doplnený zákon číslo 83/1990 Zb. tak, že tento sa nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva. V súvislosti s prijatím zákona o poľovníctve došlo teda k úprave postavenia poľovníckych združení.

Podľa § 80 ods. 9 sa poľovnícke združenia považujú za poľovnícke organizácie podľa zákona o poľovníctve a došlo k úprave postavenia poľovníckych združení.

Žalobcom je fyzická osoba, ktorej práva a právom chránené záujmy a povinnosti boli priamo dotknuté poľovníckou organizáciou, ktorej stanovy musia byť v súlade so zákonom o poľovníctve. V predmetnom zákone, v ustanovení § 79 ods. 1 sa uvádza, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákona neustanovuje inak. Poľovnícka organizácia je teda správnym orgánom a jej rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Je nesporné, že napádané rozhodnutie žalovaného bolo vydané počas účinnosti zákona číslo 274/2009 Z.z. a na rozhodovanie o zákonnosti poľovníckej organizácie sú príslušné krajské sudy.

Poukázal na judikatúru zaoberajúcu sa obdobnou otázkou a vyjadril nesúhlas s účelovou argumentáciou žalovaného. V prípade žalovaného je výkon práva poľovníctva viazaný na členský princíp a tento charakter nebol zmenený zákonom o poľovníctve. Vylúčením člena z uvedenej organizácie tomuto zaniká verejnoprávne oprávnenie k výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri užívanom žalovaným, na ktoré mal predtým automatický nárok a ktoré je automaticky a nevyhnutne späté s členstvom v poľovníckej organizácii. Výkon práva poľovníctva je preto nevyhnutne viazaný na členský princíp. Účelom rozhodnutia o vylúčení žalobcu z poľovníckeho združenia bol jednoznačný, aby sa ďalej nemohol podieľať na výkone práva poľovníctva v poľovnom revíri užívanom žalovaným. Žalobca nesúhlasil s názorom žalovaného, podľa ktorého rozhodnutie vyjadruje vôľu členov, a preto nemusí svoje rozhodnutie odôvodňovať.

Žiadal odvolací súd, aby rozhodol v zmysle záverov ním podaného odvolania.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a žalovaného nie sú dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v medziach odvolaní preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Totožná problematika, týkajúca sa iného účastníka konania, avšak vychádzajúca z totožných skutkových okolností, bola už riešená senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 10Sžo/336/2015. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom prezentovaným rozsudkom zo dňa 29.11.2016 v danom konaní a poukazuje na jeho dôvody:

„Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Výboru Poľovníckeho združenia Vlčia studňa (ďalej len „výbor PZ“) zo dňa 28.01.2014 (písomne vyhotovené dňa 31.01.2014), ktoré potvrdil žalovaný ako odvolací orgán, o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 1 písm. d/, § 13 ods. 2 Stanov Poľovníckeho združenia Vlčia studňa (ďalej len „PZ“), ktorým bolo jeho vylúčenie z poľovníckeho združenia. Dôvodom vylúčenia žalobcu z poľovníckeho združenia bolo jeho disciplinárne previnenie spáchané porušením bodu 13 ods. b/ a ods. c/ Domáceho poriadku PZ.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá a) je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovníčích lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva, b) má sídlo na území Slovenskej republiky, c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo, d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, disciplinárnym previnením je konanie držiteľa poľovníčieho lístka, ktoré nevykazuje znaky trestného činu, priestupku podľa § 76 alebo iného správneho deliktu podľa § 78 a je v rozpore s disciplinárnym poriadkom vydaným komorou.

Podľa § 77 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, disciplinárne previnenie rieši komora podľa disciplinárneho poriadku.

Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na a) posúdenie projektu podľa § 6 a 7, b) zaradenie poľovníčieho revíru do kvalitatívnej triedy

podľa § 8, c) evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13, d) vymenovanie a odvolanie poľovnickeho hospodára podľa § 19 a členov poľovnickej stráže podľa § 28, e) schválenie alebo zmenu poľovnických plánov podľa § 30, f) vydanie povolenia podľa § 56 ods. 1 a 3, g) rozhodovanie ministerstva podľa § 72 okrem písmena d), h) rozhodovanie okresného úradu v sídle kraja podľa § 73 okrem písmena c), i) rozhodovanie okresného úradu podľa § 74 ods. 1 písm. h) a i) a § 74 ods. 2 okrem ukladania pokút za iné správne delikty podľa § 78.

Podľa § 1 ods. 1 správneho poriadku, tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 2 správneho poriadku, správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Zo spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím výboru PZ zo dňa 28.01.2014 (vypracovaného dňa 31.01.2014), bol žalobca v zmysle ustanovenia § 33 ods. c/ stanov PZ uznaný vinným zo spáchania disciplinárnych previnení podľa bodu 13 ods. b/ a c/ Domáceho poriadku PZ, ktorý spáchal tým, že svojím konaním ohováral členov výboru pred ostatnými členmi PZ a konal proti záujmom poľovnickeho združenia. Žalobcovi bol, vzhľadom na hrubé porušenie povinnosti člena PZ, uložený disciplinárny trest, a to vylúčenie z poľovnickeho združenia.

Žalovaný, na základe výsledkov z rokovania svojej členskej schôdze PZ, konanej dňa 23.02.2014, rozhodnutím zo dňa 23.02.2014 zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu výboru PZ o uložení disciplinárneho trestu (o vylúčení z poľovnickeho združenia).

Krajský súd na podklade žaloby žalobcu zrušil rozhodnutie žalovaného (členskej schôdzy PZ) zo dňa 23.02.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného zo dňa 06.03.2014 konanie zastavil.

V danej veci mal odvolací súd za nesporné, že došlo k vylúčeniu žalobcu z PZ, keď tento bol uznaný za vinného z porušenia bodu 13 ods. b/ a ods. c/ Domáceho poriadku PZ. Správny orgán však v zmysle citovaných ustanovení nedostatočne zistil skutočný stav, pričom nebolo zrejmé, z akých dôkazov vychádzal žalovaný pri svojom rozhodovaní. To, či bol skutočný stav zistený úplne a správne, musí vyplývať aj z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. Taktiež v súvislosti s právnym posúdením nie je dostatočné citovanie príslušných ustanovení, ale je potrebné, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Uvedené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu absentovalo,

pričom sa žalovaný taktiež nevysporiadal s námietkou žalobcu v odvolaní, keď tento tvrdil, že si nie je vedomý porušenia ustanovení Disciplinárneho poriadku a stanov PZ, a že sa v disciplinárnom konaní rozhodlo bez jeho prítomnosti, a tým pádom bez možnosti obhajoby jeho osoby, čo bolo v rozpore s ustanoveniami § 9 Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu.

Navyše, z preskúmaných rozhodnutí žalovaného nie je jasné ich číslo a došlo aj k nesprávosti v súvislosti s dátumom vydania rozhodnutia, nakoľko rozhodnutie výboru PZ bolo prijaté dňa 28.01.2014, avšak písomné vyhotovenia obsahuje dátum fyzického vypracovania rozhodnutia, a teda 31.01.2014.

Na dôvazok odvolací súd uvádza, že rozhodnutie členskej schôdze PZ bolo vyhotovené v písomnej podobe a zaslané žalobcovi až na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/156/2014-65 zo dňa 21.10.2014.

Podľa názoru odvolacieho súdu pre uloženie disciplinárneho trestu - vylúčenie z PZ neboli splnené podmienky, ktoré sú stanovené v disciplinárnom poriadku. Uloženie trestu bolo odôvodňované porušením domáceho poriadku zo strany žalobcu a hrubým porušením stanov SPZ, ale tieto uvádzané skutočnosti neboli v rozhodnutí náležite odôvodnené. V tejto časti odvolací súd zhodne s krajským súdom považuje rozhodnutie za nezákonné.

Odvolací súd má za nepochybné, že na základe uvedeného dospel krajský súd k správne záveru o nesprávosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu zo dňa 23.02.2014.

Najvyšší súd má za to, že v predmetnej veci sa jednalo o rozhodovanie o právach a povinnostiach člena poľovníckeho združenia, nakoľko v predmetnej veci šlo o rozhodnutia vydané v disciplinárnom konaní, na základe ktorých bol žalobcovi uložený disciplinárny trest a to vylúčenie z členstva poľovníckeho združenia. Rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, na ktoré sa vzťahuje správny poriadok, je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutím, ktoré predstavuje zásah do práv fyzickej osoby, a preto nemôže byť vylúčené zo súdneho prieskumu.

V ďalšom dáva odvolací súd do pozornosti, že teória správneho práva zaraďuje disciplinárne delikty medzi správne delikty, spoločne s priestupkami, poriadkovými deliktami a inými správnymi deliktami. Vylúčenie predstavuje veľmi prísnu sankciu, pretože na základe právoplatného rozhodnutia nemôže fyzická osoba vykonávať právo poľovníctva v poľovníckom združení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil, že by krajský súd ako súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkový stav však nebol ani podľa názoru odvolacieho súdu správny orgánom dostatočne zistený. Správne konanie je ovládané určitými zásadami, z ktorých jednou je aj zásada materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie. Úplnosť zistenia podkladom znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam.

Preto sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že je nutné vec vrátiť do štádia odvolacieho konania, v rámci ktorého bude úlohou práve žalovaného odstrániť nedostatky v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci.

Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa namietal zmätočnosť a nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť. Taktiež namietal porušenie zásady spravodlivého konania s tým, že mu bola upretá možnosť hájiť sa pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, a preto sa dožadoval jeho zrušenia. V súvislosti s odvolaním žalobcu považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade je potrebné vyriešiť otázku subjektívnej legitímácie na podanie odvolania.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. To však neznamená, že každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania; odporovalo by to totiž funkcii a povahe odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý dáva zákon účastníkovi konania na to, aby sa mohol domôcť nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach. Či k takejto ujme naozaj došlo sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne - vo vzťahu k návrhu veci samej, ktorý účastník predložil v konaní pred súdom prvého stupňa. Tento návrh je základom rozhodnutia súdu prvého stupňa a iba z neho možno

vychádzať pri posudzovaní, či je odvolateľ oprávnený domáhať sa nápravy, a teda nie zo subjektívneho presvedčenia účastníka konania o dôsledkoch vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak teda súd prvého stupňa odvolateľovmu návrhu vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa tento cítiť rozhodnutím súdu poškodený, a nie je preto ani oprávnený sa proti nemu odvolať.

Rovnako to bolo aj v posudzovanom prípade - odvolateľ, ako žalobca v konaní pred prvostupňovým súdom žiadal v žalobe zrušenie prvostupňového a druhostupňového rozhodnutie žalovaného. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/156/2014-92 zo dňa 12.05.2015 preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd zdôrazňuje, že na podklade toho, že rozhodnutím krajského súdu nedošlo aj k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia žalovaného nemožno ustáliť, že by žalobcovi nebolo vyhovené v plnom rozsahu.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. odvolanie žalobcu, ako podané neoprávnenou osobou, odmietol.“

Keďže citované skutkové zistenia vyplývajúce z konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/156/2014 sa v plnom rozsahu zhodujú so skutkovým stavom zisteným v konaní prvostupňového súdu sp. zn. 23S/157/2014, stotožňujú sa aj prijaté právne závery prvostupňového a odvolacieho súdu, nebol dôvod odchyliť sa od prijatej a prezentovanej argumentácie v konaní č. 10Sžo/336/2015 aj v tomto konaní. Z tohto dôvodu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil ako i vzhľadom na jeho neúspech v konaní o jeho odvolaní. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok